

MAGYAR POLGÁR

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:
 Egész évre 18 frt. —
 Félévre 8 frt. —
 Évnyegyedre 4 frt. —
 Egy órára 1 frt 50.

HIRDETÉSI DIJAK:
 Ötször hasznosított hirdetés, vagy levelezésnek ára 6 kr.
 Nagy hirdetéseknek kedvezményes.
 Minden hirdetés után 30 kr. bélyegilleték külön számítottatik.
 NYELTÉR:
 Soroként, vagy annak helye 25 kr.
 REKLAMOK:
 Hírharangban soroként 1 frt.

A „Magyar Polgár” egyes számainak ára 7 kr.
 Névtelenül beküldött közlemények nem küldetnek, ismeretlen
 küzből jött börmunkások levelei nem fogadhatók el.
 Használatlan közliratok nem adhatók vissza.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
 A Lyceum-nyomdában
 (Hová a lap analízis részét illető közlemények intézendők.)
KIADÓ-HIVATAL:
 A Lyceum-nyomda központi irodájában, főúr gr. Teleki Dezső-hercz
 (Hová az előfizetési fizetések, hirdetések, nyilvántartások intézendők.)

Egykor és most.

Alig 25 év, és mily órási változás a magyar nemes ember — mondjuk — középszerű háztartásában!
 Azt mondja Diderot, hogy „a ki találólag akar a nőkről írni, az mártsa pennáját a szívárványba, s hintse be sorait a lepke himporával.”
 Nos, a ki a letűnt 25—30 év társadalmának történetét akarja megírni: mártsa tollát mártva vérebe és hintse be sorait a magyar gentry koldustársnyájában található mocsokkal.
 Mert ki kell mondanunk az orvos őszinteségével, hogy Magyarország fajfentartó és államalkotó eleme — teljes pauperizmusnak néz elébe.
 Kutassuk e baj forrásait, mert ha ez egyszer földértve leend, kiki könynyebben megtalálja az elhárításra szükséges eszközöket.
 Nagy adó, kormányzási experimentumok, uszora, hejytelen vasuti tarifa, költséges és bizonytalan törvénykezés, rendezetlen birtokviszonyok: kétségteled mind oly tényezők, melyek léteznek, s melyek közre is működtek a baj előidézésében.
 De csak másodsorban.
 A legfőbb okot abban látom, hogy az 50-es évek legelején történt átalakulás oly rohamos és nagymérvű volt, mintha csak az alvó Magyarországot egy hatalmas kéz, földestől, vizeztől, erdőstől, falustól és emberestől együtt régi jó állóhelyéből fölemelte és letette volna a sürgő-forgó világpiac kellő közepébe.
 A verseny, az ipar, a kereskedelem, a tőke, a kultura mozgékonyasága s a tudomány vívmányai együtt és egyszerre rohanták meg a nagy védelmi harcban elalélt testet; s ő teljesen ki volt ez újabb támadás minden veszélyének szol-

gáltatva, mert rémuralom és östromállapot megkötözték amugy is dermedő tagjait és a hosszasan tartó önkényuralom éjszakája bekötözte szeméit.
 Mikor a hajnal pirkadni kezdett, mikor Solferinó és Sadova vérpáratától rothadni kezdett tagjainkról a kötelék: már akkor ki voltunk fosztva, s nemesi czimerünk jelvényei egy uj, addig ismeretlen tárgygyal szaporodtak: a koldusbottal.
 Egyetlen mehelyünk e kifosztás ellen a családi tüzhely, az okosan vezetett háztartás lett volna. De mi nem ismertük föl e menedéket. A mily szívós volt a politikai élet ellentállása a passivitásban, ép oly könnyelműen dobtá magát társadalmi életünk az aktivitásba.
 Mennyi panaszt, mennyi megaláztatást, mennyi kétségbeesést, mennyi puztulatást előzött volna meg a magyar társadalom, ha követi az üldözött csiga példáját s jól behuzódik lakába!
 Azok, kik e nehéz korszakban megérték férfi évtüket, emlékezni fognak a 25—30 év előtti nemes ember pátriarchalisán egyszerű és olesó háztartására.
 Az udvari jfáger vagy maga a gazda, meghozta a vadat; a zsellér hallal lepte meg a gazdasszonyt; a disznóhus frissen és füstölve, s a baromfi számos kiadásban: állították az asztalt pecsenyével — — ingyen és izletlenül. Magháhus csak sátoros ünnepeken járta — nem is vágtaak máskor — s nem is kellett.
 Jó gyakor szítával kikerült a liszt-láng; s a kúrtós-kalács és pánkó, s a rétes és béles számára megadta a finom tésztát — — minden kiadás nélkül. A „munt-lisztet” és király-lisztet, s azoknak különböző numerusait, bizony még csak hirtől sem ismerte a vidék.
 Őszszel beállott a kalácsa-világ. Falu szép leányai mind konyhába ültek, s munkás gazdasszonyoknak számoltak be guzalyukról lepergetett jó kender fonallal.

A kenderje megtermett a falu-végén; zsellérasszonyok ki is nyótték, meg is áztaták, ki is tilólták, maga a gazdasszony — ha voltak: — leányaival és belső szolgálójával meg is szőtte, kis szabta, meg is varrta. És ingyenbe jött az abrosz, az asztalkendő, a törülköző, a zsák és a cselédek fehérneműje.
 A szilvás gyümölcse és a hordó seprője megadta a finom pálinkát, a hegy a bort, a mező a kenyeret s az erdő a fát. Nem volt igény és nem volt kiadás.
 A butor, jó tölgyfából, apáról fiura, fiuról unokára szállott s a menyasszony parafernuma egy fehérnemű ládából, egy ágynemű ládából és az egyszerű házi szokások jól elsajátításából állott.
 Am, ez nem tetszett a magyar társadalomnak. Kezdték élni-halni a „mivelt-ség”-ért. Most iszszuk a levét, csak egy nyögünk belé.
 A pecsenye hentes kézből kerül ki, mert nem is ebéd, ha nincs „sóbafőtt”: a buza egész termését eladjuk olcsón, s raktárból veszünk lisztet drágán; kender nem termesztünk, nem fonunk, nem szövünk, hisz milyen olcsó a juhtejt, a vászon, a karton. Mintha a semmi kiadás nem volna olcsóbb, a kevés kiadásnál. A szimiai szilviorium jobb a magunk gyártmányánál s a jó cseresznyést kiszorította a tőke.
 Nincs többé az almárium teteje föl a gerendáig megrakva háznál font gomolyakkal — sőt almárium sincs és gerenda sem igen van: hanem van stakatur, van stelazsi, rajta antik szobrok — stearin maszából és van, a mi akkor nem volt: adósság épen a fülünk hegyéig.
 Zongor.

EGY SÉRELMEZ TORVENY.

Az 1875. évi III-ik t. cz. 1. §. d) pont értelmében munkaadó gazdák cselédek 30 napi gyógyköltségeit a viszkövetelési jog fenntartása mellett kötelesek megfizetni. Ez intézkedést az 1876. évi 13-ik t. cz. 32. §-a bővebben megmagyarázza, midőn kimondja, hogy e kötelezettség akkor áll be, ha a cseléd a szolgálati idő alatt saját és gazdája hibáján kívül megbetegszik.
 Nagyon szerettem volna olvasni e törvényeknek, még mint javaslatoknak indoklását; mert most nem volnék abban a szárnalmas helyzetben, hogy e törvények ratióját teljességgel nem értem. Így csak egyéni gondolataimra vagyok szorulva, s a következő indokokat teszem föl:
 1. A gyógyköltségek biztosítása.
 De hát e cél nincs-e inkább elérve az 1875. évi III-ik t. cz. 1. §-a b. c. pontjai, s a 13-ik § által?
 A ki tudja, hogy a gazdák mennyi zaklatásnak vannak kitéve; hogy mennyi jogos és méltányos esély merül föl a kötelezettség ellen; mennyi kibuvó ajtó kínálkozik, keresztek és találtatik a kötelezettségből való kimondásra: bizonyára igazol. A mostani állapot szerint minden egyes esetben a nyomozó eljárás minden hosszadalmaságán, felebbezésekben stb. keresztül kell vergődni, míg a gyógyköltség befoly. De nem foly be minden esetben.
 Mig ellenben e törvények eltörlése esetében a gyógyköltségek a fizetési kötelezésekkel, vagy az illetőségi községnél, vagy utolsó esetben az államnál sokkal inkább volna biztosítva.
 2. A gyógyköltségek gyorsabb befolyása.
 A ki e részben a gyakorlatot ismeri, megerősít abban, hogy e cél val legkevésbé elérve.

A gazdák különbözőbbnél-különbözőbb kifogásait mind tekintetbe kell venni, ezekkel szemben hosszas nyomozatokat tenni, felbbezéseiket bevárni stb. Ez még hagyján, ha a dolog mindig azzal végződnék, hogy a gazda fizessen. De a mikor II-od, III-ad fokulag fölmentetik, a kórházra nézve az egész hosszú idő elveszett, mert ez csak akkor érvényesíti követelését más uton, ha előbb itt bevárta az eredményt, — sokszor eredménytelenséget. Mig ellenben, ha egyenesen a bemondott illetőségi községgel állana szemben, sokkal biztosabban és sokkal hamarabb czélt érne.
 3. Az ügy egyszerűsítése, munka kiméltése.
 Már a fennebbiekből is látható, hogy épen az ellenkező áll. Mert tegyük föl, hogy a gazda szó nélkül rögtön fizet, akkor is két hatóság van dologgal terhelve: a közigazgatási, mely a gyógyköltséget fölhatja, s a bírői, mely a gazda viszkövetelési jogát érvényesíti. Hát ha a gazda kifogásokkal él? . . . Mig ellenben, ha a kórház egyenesen az illetőségi községhez intézi az ügyet, csakis e község hatósága dolgozza azt fel.
 Más czélokot képzelné se tudok. Ezek pedig — mint látók — épen nincsenek elérve.
 Hanem mi van elérve?
 Az, hogy egy nagyszámú munkaadó gazda község ok nélkül meg van hurcolva, azokban a törvények iránt való tisztelet megrendítve, hogy a legtöbb esetben meg vannak károsítva. Mert az a viszkövetelési jog szépen hangzik ugyan a papíron, de nagyon alá száll a gyakorlatban. Mit vegyen egy máró-holnapra, ma itt, holnap ott élő cseléden?
 Nagyon hosszasan kellene lennem, ha e kérdés minden ágát-bogát ki akarnám meríteni.
 Ennyi is elég arra, a mit mondani akarok.
 Az 1875. évi III-ik t. cz. módosítása iránt több törvényhatóság kérvényezett.

TÁRCZA.
Köborlások
 a plevnai csatamezőn.
 Eredeti tárczaközlemények
 HATFALUDY ISTVÁNTÓL.
 (Folytatás.)
 A jel az elindulásra megkondul, a gép működni kezd és „Franz József” recsege mozog, míg végre teljes menetben büszkén és hatalmasan hasítja a szép Duna vizét.
 Nem tehetem, hogy e helyütt egy kis merész (tárcza-czikkben sok szabód) hasonlattal ne éljek. Az igaz hitű muzulmán valahányszor Allah-t emlegeti, mindannyiszor vagy meghajtja magát, vagy általában vallásos érzületének valamely más látható, hogy ne mondjam kézzelfogható kifejezést ad.
 Így vagyok én kicsiben a Dunával. Az igaz, hogy én se nem hajlom, se nem keszsztem meg magam nevének kiejtésékor, s ezért meg is fog bocsátani; mégis alkotó; mindazonáltal bámulatom s vonzódásom annyira elfogult irányában, hogy pusztá sem minden jelző nélkül nem bírom kimondani. Szép, szőke, felsőleges, hatalmas, és s nem tudom még miféle jelzők közül állig választatok ki egyet, mely nekem elég legyen, már itt is annyira belemegledtem, hogy ugy beszélek ő felőle, mint valaki föl, még pedig oly valakiről, ki reám nézve nem is közönyös.
 De hogy is lehessen kívánni egy Bukarestben lakó bús magyartól, ki jó ideig borzasztó port és emellett csak a Dunovicza vizét élvezte nyakig — ha belefeküdt, — hogy a Dunaparton! szép Duna látásán főképp a „mi hajónk” fedélzetéről fel ne melegedjék és ne lelkesüljön. Nem fűződik-e a szép szőke Dunához annyi meg annyi gondolat, melyeknek láncolata oly hosszú-hosszu-

lesz, hogy az ember egyszer csak maga előtti látja az ő Gellértet, a királyi várakat, a karcu lánczholdot s még sok minden egyebet?
 E kérdésre megadhatja magának kiki a feleletet tetszése szerint, s én előre meg vagyok győződve, hogy nem sok különbség lesz közte s az enyém között, mely csak ennyi: Bizony igen!
 Azt hiszem, hogy e prózában elzengedeztet dicsőenekkel az én öreg Dunám is meglehet elégedve, annál is inkább, hogy nem veheti udvarias bókólásnak.
 A ki már járt a Dunán, az bizonyára teljesen igazolni fogja abbeli állításomat, mely szerint nem képezek kellemesebb és szebb utazást, mint egy gyönyörű nyári napon az ő óriási tükre, egy perfect gőzhajóval továsiklani. Az ember nem lát csak eget és vizet, hanem a változó parti tájékekben gyönyörködhetik, aztán meg tengeri betegséget sem kap. Pedig ez nagy szó. Én ugyan nem beszélhetek saját tapasztalásomból, mert őszinte sajnálkozásomra még nem utaztam tengeren, hanem a legilletékesebb patiensnek elbeszélése szerint az még komiszabb állapot a legborzasztóbb „Katzen jaummernél” is, a hol az ember igazán felkiált — mint egy bizonyos kalotaszegi uri barátom: „bár csak ne jöttem volna a világra!” No itt épen fordítva van a dolog, az ember annak örül, hogy él.
 E kellemes hajókázás Giurgevótól — Nikopolig épen annyi ideig tartott — egy hosszú nyári délután este 9-ig, — hogy a kiszállás a legjobb időben történt, t. i. akkor, mikor nagyon is távol van az utazótól a ponttól, hogy megutána volna a hajókázást, sőt ellenkezőleg azt sajnálja, hogy miért nem tart tovább.
 Ezt nevezem én annak, mikor az „épen jőkor” kitévelt legtalálhatóbban lehet alkalmazni.
 Hiába! az ember gyarló, szereti a változatosságot még a jóban is, innen magyarítható, hogy az „Elkényeztetett férj”-et a mézes hetek kétségbe ejtik.
 No erről beszélgetni nem vagyok illetékes, s e kis közbevetett extravagantiával nem akartam egyebet, mint a szives olvasóval azt megértetni, hogy a sok a jóból is

megárt, s így bármennyire elragadó volt reám nézve e hajókázás, ne méltóztassanak két kulacsosnak bélyegezni vagy épen kinevetni, ha azt mondom, hogy — szőke Duna hin oder her! — egyelőre beírtam e kis távolsággal, már csak azért is, mert tovább mehettem, másfelől folytonosan újat meg újat látva, rop-pat fokozta érdekeltségemet s kíváncsiságomat a másnapi száraz-földi expedíció is. Válatozatosság hiányáról tehát épen nem panaszkodhattam, a mi pedig a szárazföldi expedíciót illeti, bizony az ha nem is volt olyan borzasztó, hogy rosszabb ne lehetett volna, de annyit mégis mondhatok minden túlzás nélkül — s ebben állhatatlanságom meg lön bosszulva, — hogy nem volt oly kellemes mint a hajókázás, s jobb szerettem volna, ha egész végig hajókázhatunk vala. No de folytonosan ott lebegett előttem csakégy gyanánt a végzél, mellettem volt megbecsülhetetlen kedves útitársam, két oly tényező, melyeknek hatása alatt még amolyanabb dolgokra is vállalkoztam volna. — No de térjünk vissza hajónkhoz.
 A „Franz Josef” tehát körülbelül 1-kor hagyta el harangkongásra a giurgevói rakpartot és büszkén haladt Rustsuk felé. Rustsuk épen Giurgevóval szemben a Duna jobb partján fekszik, s az ujdonsült Bulgáriának — merem mondani mások állításár — majdnem főhelyét képezi, ugy kereskedés mint társadalmi élet tekintetében. Habár a két várost voltaképen csak a Duna választja el egymástól — mely magában véve elég tisztességes határjegy — az átmenet mégis egy felőrá vesz igénybe, mert egy közbenfekvő sziget miatt, mely utazásokkor teljesen víz alatt állott, a hajónak egy nagy félykört kellett tennie, s rendszeres személyszállító gőzös levén, a közbeeső állomásokat mindkét parton érintette, melyeknél a helyminősége szerint s a forgalomhoz képest természetesen hosszabb vagy rövidebb időig mulatott.
 Rustsuk fontos állomás levén az utasok ki- és beszállása, meg a máha-felvetel miatt majdnem egy óráig állott itt hajónk, s ezt fájdalom csak utólagosan vettem észre, mert ha előre megtudom, felhasználtam volna e rövid alkalmat arra, hogy bár egy futó

pillantást tegyek befelé is. No de egyrészt a pompás közélet miatt (kittűnő hazai konyha, s még nem is felelt drága, ha jól emlékszem 7—8 francot fiztettem) másrészt társaságban levén, nagy okosan megfeledeztem ez iránt kérdezősködni, s így ba kellett érnem azzal, hogy a hajó fedélzetéről néztem azt a tarka tarka tömeget, mely feleltélenk és lármás mozgásában valóban bilincselősen érdekes látványt nyújtott, különösen egy olyanakk, ki mint magam is, először jár e vidéken. Borotvált turbános fejek, keleti ruhaviselet, vízhorodó öszvérek, török bolgárorosz katonaság, különböző gőz- és vitorlászajók, apró propellerek s halászbárkák, mind-megannyi specialitás, melyek legfeszültebb figyelmet igénybe vették. Közvetlen a part közelében egy pár nagyobb egyemeletes épület tünt fel, melyek közül a „Hôtel „Russie” meg az osztrák-magy. General-Consulat helyiségeire emlékezem legelőkeltebben, utóbbira annyival is inkább, mert nemzetközi lobogónk föl volt huzva.
 A vár oly magasan fekszik és befelé a parttól, hogy azt a hajó fedélzetéről nem láthattam. Ha még megemlitem itt azt, hogy Rustsuk is látható nyomat mutatta fel a legutóbbi háborúnak, mindent elmondtam a mit tudtam, mely ugyan édes kevés, de mindenesetre elég arra, hogy lát- és ismeretkörmöt valamivel gazdagítsa, s e szempontból kiindulva, szerény igényeimet teljesen kielégítette az a mit láttam.
 A fel- és lerakodás, utazók ki- és beszállása megtörténvén, folytattuk utunkat. A legközelebbi állomás — Simnicza, román part — oly távolságra van Rustsuktól, mint Henczidától Bonczhida, azaz jó messze, ugy, hogy teljes kényelemmel és zavartalanul tölthettem legalább három óra hosszat a fedélzeten, s gyönyörködhettem a szép vidéken, a hatalmas Dunában, hajónk, hogy ugy mondjam büszke menetében és mindenben, de mindenben, a mi épen érzékeimre hatást gyakorolt.
 Az idő felséges, a lég kellemesen mérsékelt s a mi fődolog, még por sem volt. Minden összehatott arra, hogy élvezek. No én meg is tettem minden tölem kitelhetőt. Ugy szívtam azt a pompás levegőt, hogy csak

amugy duzzadtak tudóim, s ugy néztem a végtelennél látszó síkságot, meg a zöld ligeteket, hogy a szemem is belefáradt. Kárpótolni akartam magam a bukárestei porért. Csak azt sajnálom, hogy ez élvezetekből nem tettem óvatosságból tömeges beszerzéseket a következő időkre. Hiába, ezt nem lehet conserválni, mint a Liebig-é „Extractumát.”
 A folyam tér itt oly széles és lapályos, hogy a part és vizir majdnem észrevétlenül összefolyanak, ugy hogy alig lehet megkülönböztetni néhol az érintési vonalat szárazföld és víz között. Az öreg Duna pedig annyira széttérjeszkedik és méltóságát teljesen foly, hogy majdnem tengernek hinné az ember.
 Egyes halász bárkakkal, meg gabonaszállító vitorla-hajókkal is találkozánk, melyek a mi gőzösünk sebessége mellett szinte állani látszóttak.
 Félig árvas alatt álló uratlan szigeteken, talán gazdátlan lovak, mintha csak vadonban lettek volna, legeltek, Egyes sirályok, meg gémekek is mutatkoztak; reméltem, hogy pelikánt is fogok látni, de e tekintetben nem volt szerencsém.
 Hogy az idő gyorsabban repült, mint „Franz Josef”, azt hiszem, felesleges is mondanom.
 Kedélyes beszélgetés, melyben előzőken kapitányunk is részt vett, meg néha olvasás is felváltva, annyira szórakoztattak, hogy észre sem vettem jóformán, midőn Simniczánál megállottunk. No de ezt nem lehet rossz neven venni. Mert hát hogy gondoljak én Simniczára, mikor nem látok egyebet, mint egy „Schlepp”-et, melynél kikötöttünk, meg egy órházat. Bizony gyarló volt nagyon eme kikötőcske. Simniczából magából — mely a parttól nagyon távol fekszik — néhány házat kivéve, semmit sem látam, bemenni pedig, ha lehetett volna sem vágytam, mert a környék majdnem beláthatatlan területben víz alatt állván, sem vonzott, s őszintén sajnáltam azon utasokat, kik e gyönyörű időben ily szomorú vidéken kiszálltak, s bérkocsi helyett apró lélekvesztőkben érheték el, nekik bizonyára kedves otthonjokat.
 (Folyt. köv.)

...meltán, mert sok benne a módosítandó. Ez, mit itt megpendíték, csak egy részecskeje.

Ha jól emlékezem, a ház egyik közlebbi ülésében ki is adtak a kérvények előkészített végzet az illetékes bizottságoknak.

Rostálják ott meg jól, a rostálják ki a többek között a gazdára nézve annyira sérelmes intézkedéseket is.

T.—r.

AZ ORSZÁGHÁZBÓL.

A képviselőház keddi ülésében kibírdetett a közügyek tárgyalására kiküldendő bizottság tagjaira tegnap történt szavazás eredménye. Beadott 204 szavazat, üres volt 4, jelen volt, de nem választott 20 képviselő. Megválasztottak azok, kiket az egyes képviselő-körök kijelöltek s kiknek névsorát már közöltük.

Az idej közgyűlés az alapszabályok átvizsgálását elhatározván, a választmány kebelől kiküldött bizottság módosítási tervet behatóan tárgyalta s a zárlat kiállítását is végezte. E tervet a vidéki választmányokhoz fog közelebbről kiküldetni véleményezés végett.

A szabályok módosításának, az itt-ott észlelt hézagokon kívül, legfőbb indokát azon törekvés képezte, hogy a vidéki választmányok nagyobb hatáskört nyerjenek, de e mellett saját szükségleteik fedezésére megfelelő évi dotációban részesülhessenek, s ez uton a választmánnyal és egyáltalán szorosabb viszonyba és közvetlenebb érdekösszességbe juthassanak.

Végül a tagsági díjakbeli hátralék nagysága határozott komoly intézkedést kívánván, mielőtt az egyet az alapszabályok adta törvényes jogát a bíróságok előtt érvényesítené, minden egyes tag ebbeli hátralékának záros határidő kitűzése mellett befizetésére a központból felszólítást határozottatott.

Nov. 29-én a Hungáriában székelő egy. estély tartott, a mely a székely földi lakosság iránti igen nagy érdeklődéssel, de a mellett derült kedéllyel s nem egy csatogó pohárköszöntés közt folyt le. A társaságot kiválóan orsz. képviselők Királyhágon innen és túlról, az egyet tagjai, a napisajtó és irodalom nevezetesebb munkásai alkották.

A főrendiház is ülést tartott kedden: a véderőről szóló törvényjavaslatot tárgyalta. B. Prónay Dező hosszabb beszédben kifejtette, hogy miután a közös hadsereg nem felel meg a nemzeti aspirációknak és miután arra kell törekedni, hogy a magyar hadsereg előkészítessék, ő nem szavazza meg a törvényjavaslatot.

Ez ellen szólta b. Fehérvári Államtitkár és Cziráky János gróf. A törvényjavaslat általánosságban elfogadtatott. A részletes vitánál b. Prónay Dező a létszámot két évre indítványozza megszabni. Ez az indítvány Keglévics István gr. felszólalása után elvetetett. A javaslat többi szakaszai, nemkülönben az üncz-jutalékról szóló javaslat, vita nélkül szavaztattak meg.

A PÁRTOK KÖRÉBŐL.

Az országgyűlési szabadelvű-párt keddi értekezletén tárgyalván elfogadtattak a kolajvámról és a védelmi adóról szóló törvényjavaslatok.

Ezt megelőzőleg felvetetett a pénzügyi bizottságok a nyerevény adóra szóló törvényjavaslaton tett azon módosítása, mely szerint a 2. §-ban a kis lóttó nyerevényekre 10% helyett 15% adó vetessék. Az értekezlet a módosításhoz hozzájárult.

Máriássy Sándor kérdést intéz a közlekedési miniszterhez az eperjes-tarnovi vasút tarifája tárgyában; mire Péchy közlekedési miniszter megnyugtató választ adott.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

SZÉKELY ÜGYEK.

Budapest, decz. 1.

A székely miv. és közg. egyet közp. választmányja Hájós János elnöklete alatt több gyűlést tartván, melynek utóbbikán az egyet tiszt. elnöke gróf Kálnoky Dénes ő nagyméltóságos is buzgóan részt vett, — a nevezetesebb ügyek közül a következők említhetők meg:

A csik-szeredai nagygyűlés, melynek érdekét a történelmi társulat több előkelő tagjának jelenléte is emelte, a legnagyobb anyagi és erkölcsi sikerrel folytán le, — a 4 alapítói és 84 rendes tagsági létszám-szaporulat ötvenediké tudásul vétetett, s ez érdekében az udvarhelymegyei alispánhoz, továbbá Csikmegyei közönségéhez, fő- és alispánjához, valamint Pócsa József háromszékegyei főispán urhoz a gyűlés sikere emelése érdekében tett kiváló lelkes közremunkálá-

sokért, valamint Csikszereda város közönségének is köszönő iratok küldetni határozattak.

Tudomásul vétetett a váci kosárfonó intézetbe az egyet kötszégén elhelyezett három székely növendék magatartására vonatkozó intézeti jelentés s a szükségesekben további intézkedést tétetett.

A Székelyföld leírását tartalmazó pályaművek, kivált a székelyföldön minél nagyobb forgalomba hozása érdekében a vidéki választmányhoz czelszerű felhívások tétettek, egyuttal itt is megemlítendőnek találjuk, hogy e minden tekintetben sikerült művet az egyet tagjai l frton a székelyföldi hatóságok központján, továbbá Kolozsvárt Stein könyvtáránál és Budapestpen pénztárnok Gidófalvi Istvánnál l frjtval kaphatják; könyvtári uton (Budapest Kilián Frigyesnél), nem tagok 2 frjtval.

A Sepsz-Szt.-Györgyön l tesitendő „első székely szövö-gyár” részvényeinek a tagok között köröztetése és másutt is forgalomba hozása elrendeltetett, 2 részvényt az egyet is aláírván.

Az idej közgyűlés az alapszabályok átvizsgálását elhatározván, a választmány kebelől kiküldött bizottság módosítási tervet behatóan tárgyalta s a zárlat kiállítását is végezte. E tervet a vidéki választmányokhoz fog közelebbről kiküldetni véleményezés végett.

A szabályok módosításának, az itt-ott észlelt hézagokon kívül, legfőbb indokát azon törekvés képezte, hogy a vidéki választmányok nagyobb hatáskört nyerjenek, de e mellett saját szükségleteik fedezésére megfelelő évi dotációban részesülhessenek, s ez uton a választmánnyal és egyáltalán szorosabb viszonyba és közvetlenebb érdekösszességbe juthassanak.

Végül a tagsági díjakbeli hátralék nagysága határozott komoly intézkedést kívánván, mielőtt az egyet az alapszabályok adta törvényes jogát a bíróságok előtt érvényesítené, minden egyes tag ebbeli hátralékának záros határidő kitűzése mellett befizetésére a központból felszólítást határozottatott.

Nov. 29-én a Hungáriában székelő egy. estély tartott, a mely a székely földi lakosság iránti igen nagy érdeklődéssel, de a mellett derült kedéllyel s nem egy csatogó pohárköszöntés közt folyt le. A társaságot kiválóan orsz. képviselők Királyhágon innen és túlról, az egyet tagjai, a napisajtó és irodalom nevezetesebb munkásai alkották.

A főrendiház is ülést tartott kedden: a véderőről szóló törvényjavaslatot tárgyalta. B. Prónay Dező hosszabb beszédben kifejtette, hogy miután a közös hadsereg nem felel meg a nemzeti aspirációknak és miután arra kell törekedni, hogy a magyar hadsereg előkészítessék, ő nem szavazza meg a törvényjavaslatot.

Ez ellen szólta b. Fehérvári Államtitkár és Cziráky János gróf. A törvényjavaslat általánosságban elfogadtatott. A részletes vitánál b. Prónay Dező a létszámot két évre indítványozza megszabni. Ez az indítvány Keglévics István gr. felszólalása után elvetetett. A javaslat többi szakaszai, nemkülönben az üncz-jutalékról szóló javaslat, vita nélkül szavaztattak meg.

Az országgyűlési szabadelvű-párt keddi értekezletén tárgyalván elfogadtattak a kolajvámról és a védelmi adóról szóló törvényjavaslatok.

Ezt megelőzőleg felvetetett a pénzügyi bizottságok a nyerevény adóra szóló törvényjavaslaton tett azon módosítása, mely szerint a 2. §-ban a kis lóttó nyerevényekre 10% helyett 15% adó vetessék. Az értekezlet a módosításhoz hozzájárult.

Máriássy Sándor kérdést intéz a közlekedési miniszterhez az eperjes-tarnovi vasút tarifája tárgyában; mire Péchy közlekedési miniszter megnyugtató választ adott.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

Jó káinak a borhamisításra vonatkozó kérdésére egy a miniszterelnök, mint a kereskedelmi miniszter kijelentették, hogy e fontos kérdésben minden szükséges intézkedést megtesz a kormány a magyar bor hitelének megővésére s a jövő visszaélések kiterjedését megakadályozására.

A Svájcban talált hamisított borok ügyében a kereskedelmi miniszter élnak-késze tette magát a svájci konzulokkal s egyszersmind kijelenté a miniszter, hogy a borgyártásról szóló törvényjavaslatot januárban a ház elé terjeszti. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát helyeslő tudomásul vevén, a tanácskozás véget ért.

előtt la Harpe, Sieyes és Chénier jelenlétében azt kérde Frérontól, hogy szereti-e Bonaparte tábornokot, a touloni és olaszországi hőst? Fréron azt felelte, hogy emlékezik az ókori büszke arcra. Ekkor Tallien előadta, hogy a tábornok a conventio két kiküldött biztosa által állásától elmozdított, mi ellen Bonaparte egy erélyes nyilatkozatban tiltakozott. A nyilatkozat felolvására után Tallien asszony megbotránkozásának adott kifejezést a gyanus szó miatt, mi e nyilatkozatban előfordult; ő e szót kitörülte szótárából. Beaurnais asszony, ki szerette a tábornokot, ugy nyilatkozott, hogy Franciaországnak sokkal több védelemre van szüksége, semhogy hőseit börtönbe vethetné.

Egy alkalommal Bonaparte ugyancsak e szalonban levette arca szigorú és gondolkodó tekintetét, s szórakozásra adta magát. Megcsókál Tallien-asszony kezét, s hogy bizalmasabb legyen vele, jövendőt monda neki. Megfogta kezét, s ezer léhaságot olvasott ki belőle. Mindenki nyujtá a magáét: kíváncsiak voltak jövendőjükre. — Mikor Hoche tábornokra került a sor, a jó arca egyszerre megváltozott, elkomorult.

Tábornok, ön ágyban fog meghalni, mondá neki.

S csakugyan, 1798-ban mérgezésben mult ki.

Stael-asszony e híres szalon egyik műz-ája volt. Komolyan, méltóságosan, ünnepélyesen szokott itt megjelenni. Tallien asszony a diplomaták társaságának elnökségét bíztára, de ő gyakran oda tért a szerelmesek társaságához. Itt kérde egyszer Bonaparte tábornoktól, hogy ki az igazi nő.

— Az igazi nő — felelt Bonaparte — az, ki leg több fiút szül.

Bonaparte nagyon szerette Tallien asszonyt. Hálából, és szerelemből. Hálából, mert egy ízben e nő eszközölte ki, hogy egyenruhát kapjon.

Bár a háborúkkal folyvást el volt foglalva, s nejét még mindig szeretete Tallient asszony iránt különös vonalmat érzett, mi csak a tartós távollét, vagy inkább féltékenysége oltott ki. Hoche tábornok ugyanis nemcsak Tallien asszonyt, de nejét is szeretete.

Egyszer aztán megiltá nejeének, hogy Tallien asszony szalonjában, s ünnepélyein megjelenjék. Azután is barátja maradt e nőnek, de mind ritkábban, végre csak az udvari álarcos bálokban találkoztak.

Tallien-asszony szerette a művészetet, főleg a görög-művészetet. Ezt még öltözetében is kimutatta, mert a görög viseletnek hódolt. Nem követte, hanem vezette a divatot.

A művészetnek szalonjában is polgárjoga volt. Garat, ki dalaival sokszor felüdíté fogolytársait, s ki Tallien asszonynak közönségszabadságát, hálából csaknem mindennap elénekel e szalonban egy-egy olasz dalt, mit ő szerettett meg a francia füleddel. Chénier, Méhu, Krieger, Vernet, Fragonard, Boilly, Duplessis, Bertaux hasonlag járatosak voltak oda: torz képeket rajzoltak, s múgukkal vitték a műterem szellemét, mely előtt Pompadour és Geoffrin asszonyok óta tárva voltak a szalonok ajtai.

Sophie Gay, e szalon egyik mindennapos vendége, azt írja erre vonatkozólag: „Tallien asszony szalonjában valósult meg a renaissance mindabban, mi az előtt a párisi szalonok hírnevét és vonzerjét képezte. A hazatért menekültek ide hozták vissza mindazt a válogatott udvariasságot, egyszerű és jó ízlésű társalgási modort, melynek magva már csaknem kiveszett. A rég elmúlt írók itt kezdtek ismét vitálni irodalmi kérdéseket: a művészek itt találták föl a rémuralom által elfojtott lelkesedést; a különböző pártok sebesüljei itt találtak enyhé vendégszeretetet.”

Saintnak egy miniature képe Chimay hercegnőt ábrázolja 1824-ből. De hol van ebben az egykori Tallien-asszony? A restauráció divatja egészen elváltoztatta a szépség e példányát.

A thermidori karcsu nő, és kecses francia asszony eltűnt. Csak ajka mosolya, homloka fürtei, s domboru vállai emlékeztetnek még a hatalmas amazonra.

Isabey lefesté őt a fürdőben, mint Gérard Récamier-asszonyt; a víz nem kevésbé átlátszó köntöse a Directorium alatt viselt szöveteknél? E kép gyönyörű; a habokból kilépő Vénus, mondaná a mythologiai költő. Le Brun lefesté, miut ifjú leányt; Debucourt, mint fiatal asszonyt; Isabey, mint nőt.

Tussai G.

S végül tudtára hozza az iparos-ifjúságnak, hogy az egyet 1880-ban a pünkösdi ünnepekre házi-kiállítást fog rendezni, mit az ifjúság legnagyobb örömmel fogadott.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

A helybeli iparos egyetnek pedig azon áldozatkészségeért, melylyel egyetüket segélyezték a kiállításra kiküldetnek adott segélyezésben, a mennyiben saját pénztárukból szívesek voltak 50 frtot megszavazni — melog köszönetét nyilvánította.

A felolvasó a vándorgyűlés határozatai után egy pár szót hozott fel még a székesfehérvári kiállításáról, melyről részletesebb felolvasást e hó 14-én vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani az egyet helyiségében, mire t. hallgatóit ismételten szívesen látja.

zék magában foglalja: a) a képviselt egyletek nevéit, székhelyét és tagszámát — b.) a szavazatok számát; c.) a szavazásra feljogosítottak neveit és a meghívott egyletek összes képviselőinek névsorát.

B.) A tanácskozási ügyrend: 1.) A vándorgyűlés felállás által szavazás utján vagy közfelkiáltással választ egy elnököt, két alelnököt, egy háznapot és négy jegyzőt, a vezéregylet választja meg az előadót.

2.) Az elnök nyitja meg a gyűlést, azt vezeti, a rendre felügyel ő állapítja meg és teszi fel a szavazásra bocsátandó kérdéseket, ő mondja ki a határozatokat és ő zárja be a gyűlést, s ha a gyűlés folyama alatt valamely szóló eltér a tárgytól, vagy sértő kifejezéseket használ, az elnöknek joga van az illetőt rendreutasítani, esetleg a szólási jogot tőle megvonni.

3.) Egy tárgyhöz a tagok a feljegyzés sorrendje szerint és csak egyszer szólhatnak, de akkor is csak egy negyed óráig szabad beszélnie, kivéve, ha a gyűlés kívánja, hogy tovább beszéljen.

A zárszó az előadót vagy indítványozót illeti, azonban az előadónak joga van a tárgyalás folyama alatt is a felvilágosítás adására.

4.) Bármikor szót kérhet: a) a ki napirendre terézt indítványozza; b) a ki személyes ügyben válaszolni akar; c) a ki a vitatkozás berekesztését indítványozza, ezen indítvány felett, ha azt felállítás által legalább 10 tag partolja; a gyűlés minden vitatkozás nélkül felállással szavaz s ha az indítvány el lett fogadva, akkor csak az előadót illeti meg a zárszó.

Az elnöknek bármikor van joga a vitatkozás alatt szólani.

5.) Ha a vita bezárattott s a kérdés szavazásra kerül, csak „igen” vagy „nem”-mel lehet szavazni.

6.) A szavazás rendszerint felállással szokott történni, de ha 10 tag irásban kéri a névszerinti szavazást, azon esetben ez is megengedhető.

7.) A közgyűlés jegyzőkönyvét a közgyűlési jegyzők vezetik és az elnök, a jegyző, az előadó és egy három tagból álló bizottság hitelesítik.

Vezéregylettől 3 egymásután következő évre a debreczeni egyet lett megválasztva.

A jövő vándorgyűlés és ezzel kapcsolatos munkakiállítás 1881-ben Debreczenben fog megtartani.

Végül felolvastott Tisza Kálmán miniszterelnöknek a székesfehérvári ifjúsági egylethez intézett átirata, melyben figyelmezteti őket arra, hogy a vándorgyűlésen csak oly egyletek vehetnek részt, melyeket arra alapszabályaik feljogosítanak. Ebből kifolyólag a debreczeni vezéregylet és Ráth Károly gyűlési elnök ur fölkértek, hogy a miniszterelnök által förtákessék meg ezen vándorgyűlések közül, és azoknak az iparra háromló nagy hasznát.

Ezután a város hatóságának köszönet szavazattal a terem átengedéseért, köszönet szavazattal meg az elnöknek, az előadónak, az ideiglenes vezéregyletnek és azon vasutaknak, melyek a küldötteket díjelegedésben részesítették. Ennek végeztével a gyűlés határozatából egy küldöttség ment Havranek polgármester urhoz, a mely küldöttség tölmácolta a gyűlés forró köszönetét és felkérte Havranek urat arra, hogy érte-ítse a miniszterelnököt a gyűlés eredményéről, s miután a küldöttség a polgármester urtól eljött, a gyűlésen jelen voltak egy része elmentünk a „Vörösmarty kőr”-be a küldöttek tiszteletére rendezett közebébe.

Az elnöknek bármikor van joga a vitatkozás alatt szólani.

5.) Ha a vita bezárattott s a kérdés szavazásra kerül, csak „igen” vagy „nem”-mel lehet szavazni.

6.) A szavazás rendszerint felállással szokott történni, de ha 10 tag irásban kéri a névszerinti szavazást, azon esetben ez is megengedhető.

7.) A közgyűlés jegyzőkönyvét a közgyűlési jegyzők vezetik és az elnök, a jegyző, az előadó és egy három tagból álló bizottság hitelesítik.

Vezéregylettől 3 egymásután következő évre a debreczeni egyet lett megválasztva.

A jövő vándorgyűlés és ezzel kapcsolatos munkakiállítás 1881-ben Debreczenben fog megtartani.

Végül felolvastott Tisza Kálmán miniszterelnöknek a székesfehérvári ifjúsági egylethez intézett átirata, melyben figyelmezteti őket arra, hogy a vándorgyűlésen csak oly egyletek vehetnek részt, melyeket arra alapszabályaik feljogosítanak. Ebb

Hallja az isletes ruczát? Halmayné jól esik...

Ismeg egy Bónis-adoma. Tudvalevőleg az öreg...

Ki az a pompásan maskirozott alak, ki oly...

A kínai művészvilágban az is szokásos, hogy...

Aradról írják lapunknak: Azon legalább is...

Nagy-Szebenben nem valami jól mennek az...

Jakab Odón, ki nemrég előfizetést hirdetett...

Dr. Szinyei József lefordította finn nyelvű...

Nagyváradon közelebbről működő előadást...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

Legouvé új egy felvonásos darabot írt, mely...

ros hatásai. Tudva van nagyméltóságod előtt...

Sajnos baleset történt tegnap este. Mayvald tábornok, a mint az uri kaszinó...

Az erdélyi gyorsvonat ügyében Nagyváradról kérelmet intéztek a...

Az „ellenzéki szervezkedés”, melyet az erdélyi képviselők között észleltek...

A szász universitás közgyűlést decz. 1-én nyitotta meg Wächter Frigyes...

Az inséges helyzetre nézve a főispánok jelentései jó részt már beérkeztek...

Br. Bánffy Ádám felszólalása ügyében Markó Ede...

Berde Jenő, dr. Berde Áron egyetemi tanár fiát, tegnap temették el, ropant...

Szülők kerestek Nagyszebenben jelenleg két kóbor fiút őriz a rendőrség...

Madridi ünnepélyességek. Madridből a múlt hé 27-éről a következőket írják...

Az erdélyi képviselők többsége előtt a miniszterelnök...

Az erdélyi képviselők többsége előtt a miniszterelnök...

Az erdélyi képviselők többsége előtt a miniszterelnök...

A rendkívüli követeket udvari diszhintón szállították a...

Misanthrop. Brazília császára: don Pedro de Alcantara...

CSARNOK.

KÉT FEJEDELEM. (Rivet G. „Hugo Viktor otthon” című művéből.)

Brazília császára: don Pedro de Alcantara 1877. másodszer látogatta meg...

E közbemjáró május 16-ka, s a találkozás — melynek 18-án kell volna történnie...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

A költő kérdé Don Pedro, hogy nem nyugtalankodik...

Hirtelen kiigazította magát: — Bocsánat, nekem nincsenek jogaim...

Lemberg, decz. 2. Szentpétervárról jelentik az itteni leugyel lapoknak...

Páris, decz. 2. A miniszterium a helyzetet türethetetlennek találja...

Konstantinápoly, decz. 2. Lemosnósi érkezett hír szerint a török dunahadsereg...

Bukarest, decz. 2. A Sofiaból érkezett jelentések a helyzetet nagyon aggodalmasnak jelzik...

Szentpétervár, decz. 2. A Wajew külügyi miniszterre való kinevezéséről...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

A költő kérdé Don Pedro, hogy nem nyugtalankodik...

Hirtelen kiigazította magát: — Bocsánat, nekem nincsenek jogaim...

Lemberg, decz. 2. Szentpétervárról jelentik az itteni leugyel lapoknak...

Páris, decz. 2. A miniszterium a helyzetet türethetetlennek találja...

Konstantinápoly, decz. 2. Lemosnósi érkezett hír szerint a török dunahadsereg...

Bukarest, decz. 2. A Sofiaból érkezett jelentések a helyzetet nagyon aggodalmasnak jelzik...

Szentpétervár, decz. 2. A Wajew külügyi miniszterre való kinevezéséről...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

Don Pedro annak mutatta magát, a mi Franciaország, a művelődés s a haladás barátjának...

Ne nehezteljenek nagyon az én kolégáimra; annyira körül vannak vére, rászédve és megcsalva...

Hugo Victor éppen kiadta „Hogy kell nagyvárnak lenni”...

HIRHARANG.

Kolozsvárt, 1879. decz. 4.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlét 59-ik szám.

Kolozsvárt, csütörtök, december 4-én, 1879.

A HÁROMSÓRÚ KACSA.

Operette 3 felv. Iria Moiron, zenéjét Emile Jonas fordította Latabár Endre és Beódi. Rendező Bokodi.

Személyek:

Table with names: Van Ostebal, Magdolna, Margit, Sophronia, Pitou, Van Bontrouch, Trom Tonpiiff, Malagoffre, Elza, Spaniello, Pasmotto, Chantentos, Váradi M., Borbélyné, Halmainé, Temesváriné, Vári Hermin, Kassai, Boránd, Bokodi, Sándoriné, Németh J., Török, Váradi A.

Kezdet 7 órakor, vége 9 után.

DEGENEK NÉVSORA.

Decz. 3.

HUNGARIA SZÁLLODA:

Bernhard Bödog M.-Vásárhely. Heinrich Hornes úgynök Bécs.

BIASINI SZÁLLODA:

Esztégár László keresk. Sz.-Ujvár. Lager Károly jogász Déva. Kántor József mérnök Abrudbánya. Wildbrun August szövő Páskuly Antal keresk. Sz.-Ujvár. Gaál Endre Sz.-Ujvár.

PANNONIA SZÁLLODA:

Kálmán Arthur N.-Vár. Sterberg Apahida. Fina István N.-Enyed. Török Antal N.-Enyed. Bretner Mór Balázsiarva. Traudenberg Arad. Fried Adolf Csucsá. Baumgarten Károly Segesvár.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő

K. PAPP MIKLÓS.

